కథ

‘‘శైలజా! ఇంకా వంటవలేదా?’’ అతను అడుగుతున్న తీరుకు ఆమెకు వళ్ళు మండింది. అతని కంఠంలో అహంకారముంది. అధికార ముంది. అభిజాత్యముంది. లేనిదల్లా అభిమానమే! భార్యంటే అతని ఉద్దేశంలో బానిస-స్విచ్ ఆన్ చేయగానే పనిచేసే యంత్రం-ఆమెకూ మనసుంటుందనీ... ఆ మనసులో అనుభూతులు అభిప్రాయాలూ ఉంటాయని తెలుసుకోలేని ఊహ॰కాదు విలువివ్వకూడదని భావించే వ్యక్తి.

‘‘ఏయ్ చెవుడొచ్చిందా?’’ అతనిగొంతులో అవహేళన ‘‘అ... అయిపోవచ్చింది’’ కోప మొచ్చినా నిగ్రహించుకుంటూనే సాధారణంగా సమాధానం చెప్పింది.

‘‘తొందరగా చేసి ఏడువ్’’ శైలజ కళ్ళలో నీళ్ళుగిర్రున తిరిగాయి.

శైలజ తీయని కలలతో కాపురంలోకి ‘అడుగుపెట్టలేదు. కన్న తండ్రి కోరికను కాదన లేని పరిస్థితిలో పెళ్ళికొప్పుకుంది కన్నీళ్ళతోనే. అప్పటి నుంచీ ఆ యింట్లో ఆమెకు క్షణం తీరుబడి చిక్కలేదు. కొద్ది నెలల్లోనే తనెంత యాంత్రిక బద్ధమైన జీవితాన్ని గడుపుతుందో తెలుసుకొంది.

అప్పుడప్పుడూ చదువు కొంటానని మొండికేసినా తనను ఇంటర్ కన్నా ఎక్కువ చదివించా(లే)ని తండ్రి నిస్సహాయత మీద జాలి, కోపం కలిగేవి.

ఆమెకు జీవితం మీదకూడ రోజురోజుకు విరక్తి పెరగసాగింది. ప్రొద్దున లేచింది మొదలు రాత్రి పడుకొనే వరకూ- ఇంటి పనులతో వంటపనులతో వళ్ళు హూనం అవుతోంది. అయినా తన శ్రమను గుర్తించే వారుగానీ, సానుభూతి చూపించే వారు గానీ, అభిమానం కురిపించే వారు గానీ లేరు.

పైగా కట్నం తక్కువ తీసుకొచ్చిందనీ, పెట్టుపోతలు సరిగా జరపటం లేదని అనుక్షణం సాధించే అత్త ఆమెకొక గుదిబండలా తయారైంది.

‘‘పోనీలే! ఇవాళ రేపు అత్తలందరూ ఇంతేనేమో!’’ అని సరిపెట్టుకుంటానికి వీలు లేదు.

తను బండెడు చాకిరీతోసతమతమౌతూ వుంటే తీరుబడిగా అత్తా, ఆడపడుచూ, మరుదులిద్దరూ- అందరూ కూర్చొని తనకు వినపడే విధంగా (అసలు వినాలనే ఉద్దేశం కదా!) పుట్టింటి వాళ్ళగురించి హీన భావంతో మాట్లాడుకోవటం తనకు గాయం మీద కారంరాసినంత బాధ కలుగుతుంది. కానీ ఏం చేయగలదు తను?

‘‘శైలజా!’’ అతనికి పిలవటం రాదు. కేకలెయ్యటమే తెలుసు. ఆమె ఉలిక్కిపడి ఆలోచనల నుండి తేరుకుంది.

అన్నం! కూరల్ని! పెరుగును క్యారేజ్ బాక్సుల్లో విడివిడిగా సర్ది మూతపెట్టి చేత్తో పట్టుకొని అతని ముందు కొచ్చి నిలబడింది.

హేంగర్ కున్న షర్ట్ చేత్తో పట్టుకొని దాదాపు చిందులు తొక్కుతున్నంత పని చేస్తున్నాడు ఆమె భర్త కమలాకర్.

‘‘ఇదుగోండి క్యారేజ్’’ భయపడుతూనే అతని చేతికివ్వబోయింది.

నీకు నిన్నేం చెప్పాను’’ గదమాయించాడతను ఏం చెప్పాడతను? ఏమో! గుర్తురావటం లేదు. అదే చెప్పబోయి ఎందుకైనా మంచిదని మాట్లాడకుండా ఊరుకుంది. ‘‘షర్ట్ బటన్ కుట్టమంటే కుట్టలేదు. అంత తల పొగరా?’’ అతను ఉరిమిచూస్తున్నాడు.

‘‘సారీ మర్చిపోయాను’’ తప్పు చేసిన దానిలాతలదించుకుంది. ‘‘అంతనిర్లక్ష్యమా’’ ఆమె చెంపమీద చెళ్ళున పడింది దెబ్బ.

నీళ్ళు తిరుగుతున్న కళ్ళను తుడుచుకుంటూ కిటికీ వైపు తిరిగింది శైలజ.

అటుపక్కనున్న ఆడపడుచు అంతా చూస్తుంది కాబోలు! తనలో తానే నవ్వుకుంటోంది. తను చూడగానే ముఖం చాటేసింది దొరికిపోయిన దొంగలా.

ఇదేం మనస్తత్వం? ఏండి పదిహేనళ్ళయినా లేవు. ఇంకా హైస్కూల్ స్టేజ్ దాటలేదు. అపుడే ఎదుటి వాళ్ళు బాధ పడుతుంటే చూసే ఎంజాయ్ చేసే శాడిస్ట్ మెంటాలిటీ వచ్చేసిందే!

నిజంగా తనుమనుషుల మధ్య బ్రతకటం లేదు. మనిషితోలు కప్పుకొన్న క్రూరమృగాల మధ్య జీవిస్తోంది.

** **

శైలజకు మొదటి నుండి తన మీద! తన శక్తిమీద అచంచలమైన ఆత్మ విశ్వాసముండేది. అద్భుతమైన జ్ఞాపకశక్తి! అకుంఠితమైన దీక్ష- ఆమెనొక అసాధారణ విద్యార్థినిగానిలబెట్టాయి.

టెన్త్‌క్లాస్‌లో విద్యార్థినులలో స్టేట్‌లో సెకండ్ రాంక్ సాధించింది. అంతటితో ఆమె చదువు మాన్పించాలనే ఉద్దేశంతో నున్న తండ్రి రాజేశ్వరరావు కూతురు సాధించిన విజయానికి ఆశ్చర్యపోయి, తెలివైన పిల్లని చదువు మాన్పిస్తే నలుగురూ నిందిస్తారనే భావంతో ఇంటర్మీడియట్‌లో జాయిన్ చేయటం జరిగింది.

ఇప్పుడు శైలజ మరోమెట్టు ప్రకెక్కి ఇంటర్మీడియట్ విద్యార్థినులలో స్టేట్ ఫస్ట్ రాంక్ తెచ్చుకుంది. ఆ విషయం తెలియగానే ఫ్రండ్సందరూ ఎంతో గొప్పగా అభినందించటంతో ఆనందం పట్టలేక పోయింది. కాని ఇంట్లో మాత్రం తమ్ముడు టెన్త్‌క్లాస్ ఫెయిలయిన విషయం కొద్దిరోజుల క్రితమే తెలియటం వలన తల్లి మానసిక వ్యాధి గ్రస్తురాలై మంచమెక్కింది. ఇక తండ్రి ఎప్పుడూ దిగులుగా ఏదో పోగొట్టుకున్నట్లుగా ఉంటున్నాడు. శైలజ ఆ యింట్లో నరక ప్రాయంగా వుంది. ఇంటో ఈగలమోత బయట పల్లకీల మోత అంటే ఇదేనేమో! కనీసం తన సక్సెస్‌కు సంతోషం ప్రకటించకపోయినా బాధలేదు. కానీ ఇలా అనుక్షణం ఎవరి మానాల వాళ్ళు ఆవేదనకు గురిచేస్తున్నారే...!

ఒక రోజు తండ్రితో పాటు టీచర్‌గా పనిచేసే మాధవయ్యగారు వచ్చారు. ఆయన శైలజను ఎంతో అభినందిస్తూ అలాంటి కూతురును కన్న పేరంట్స్ అదృష్టవంతులని పొగిడారు. ‘‘అయినా అమ్మాయిని చదివించే కొద్దీ కట్న కానుకలు పెరుగుతాయి తప్ప ఏం ప్రయోజనం లెండి?’’ అంటూ నిట్టూర్చాడు తండ్రి

‘‘ఇది నువు నీ కన్న కూతురికి చేస్తున్నదగా నాన్న! ఎందుకమ్మా ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నారు? నేనేం నేరం చేశాను? ఆడపిల్లగా పుట్టడమా? చదువులో చురుగ్గా వుండటమా? నాన్న సంగతి వదిలేయ్! కనీసం నువ్వయినా నన్ను ననమ్నుగా గుర్తించ వచ్చుగదా నువ్వూ ఆడదానివే కదామ్మా అందులో అమ్మవు కదమ్మా’’ శైలజ తల్లితో అంది ఆమె కన్నీళ్ళు చెక్కిళ్ళమీద జారి పీడుతున్నాయ్ దుఃఖాన్నితనలోనే దిగమింగుకుంది. తన ఆశయాలు ఆశలు కాల్చి పారేసిన సిగరెట్ పీకల్లా నలిగి పోలసిందేనా? అంతలోనే పెళ్ళిచూపులుజరిగాయి. ఆమెఅద్భుత సౌందర్యం కమలాకర్‌ను ఏ గంధర్వలోకాల్లోనో విహరింప చేసింది. సంతోషంతో అతను అంగీకారం తెలియజేశారు.

సంతలో పశువులా తనను బేరమాడుతుండటంతో ఎక్కడ బెడిసి కొడుతుందోననే అనుమానంతో తల్లి దండ్రుల వైపు దిగాగ్గా చూశాడు.

మొత్తం మీద ఎలాగైతేనేం? ఇద్దరికి పెళ్ళి కుదిరింది. అప్పటి వరకూ ఒద్దికగా, బుద్ధిగా తలవంచుకు కూర్చున్న శైలజ మనసులో తిరుగుబాటు ఆరంభమైంది.

కానీ దానికో ఆకృతి లేదు. ఆధారం లేదు. అస్పష్టంగా వుండి అల్లకల్లోలం కలిగిస్తోంది.

తనకు పెళ్ళి ఇష్టం లేదు. తను కాదంటుంది. మరి తన తల్లిదండ్రులు తనను ద్వేషించ కుండా ఉంటారా? దూషించ కుండా ఊరుకుంటారా? ప్చ్... ఏమిటో? ఆమెకు ముందునుయ్యి వెనుక గొయ్యిలా పరిస్థితి తయారైంది.

అయినా ఆమె మౌనంగానే ఉంది సహనంగానే వ్యవహరించింది.

అన్నిటినీ మించి అణకువనే ప్రదర్శించింది. అందుకే తలవంచి తాళికట్టించుకుంది ఆమె అలా కమలాకర్ భార్య అయింది.

***

మొదటి రాత్రి గదిలో కాలం కొద్ది నిముషాలు కదిలాక, ‘‘ఆటపిల్ల తండ్రి గుండెల మీద కుంపటయితే మరి భర్త గుండెల మీద ఏమౌతుంది?’’ ఆమె వేసిన ప్రశ్న అతనికి నవ్వు తెప్పించింది.

‘‘చెప్పేనా?’’ అతని చూపుల్లో కంటెతనం చిందులేస్తుంది. ‘‘చెప్పమనేగా అడిగింది’’ ఆమె కంఠంలో స్థిరత్వం ధ్వనిస్తోంది అమాంతం ఆమెను తనగుండెల మీదకు లాక్కొని, ‘‘భార్యగా భర్త గుండెల మీద చిందిన అమృత బిందువౌతుంది’’ అంటూ ఆమె చెవిలో గుసగుస లాడినట్లుగా అన్నాడు కమాలకర్.

ఆమె కళ్ళు ఆనందంతో మెరిసాయి.

ఆమె గుండెల్లో వేయి వసంతాలు విరిసాయి.

అదీ ఒక్క క్షణం మాత్రమే!

ఛ... ఛ...! ఏమిటే తనెందుకిలా మెల్ట్ అవుతోంది. అలా అనుకొన్న కొద్ది క్షణాల్లోనే శైలజ మైల్డ్‌గా మారి పోయింది. ‘‘ఏమిటీ మొదటి రాత్రి ఇలాంటి ప్రశ్నలతోనా కాలం గడిపేది?’’ నవ్వుతూ అంటూనే లైట్ ఆఫ్ చేసి ఏదో అడగబోతున్న ఆమె పెదవుల్ని మూసాడు కమలాకర్.

‘‘అయిపోయింది. అంతాఅయిపోయింది. ఇక తన జీవితం మీద తనకే హక్కు లేకుండా పోయింది. ఇక మంచి చెప్పింది వినటం తప్ప మాట్లాడ కూడదు కాబోలు!’’ అనుకొని తనలో తానే కుమిలి పోయింది.

అలా కొద్ది రోజులు గడిచాయి

ఆమెలో ఆత్మవివేచన అపుడు మొదలైంది. జరిగిన దాంట్లో అతని తప్పేం

నిన్నటిదాకా శిలనే!!

— నన్నపనేని నాగేంద్రజ్యోతి

వుంది? అతని మీద తనెందుకు విద్వేషాన్ని పెంచుకోవాలి? ఏది ఏమైనా అతను తన భర్త. అతన్ని ప్రేమించటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ఆమె నవ్వుకుంది.

తన పిచ్చిగానీ ప్రయత్నించి బలవంతంగా జీర్ణింపచేసుకోవటానికి ప్రేమ ఏదైనా పదార్థమా?

నది ఎంత సహజంగా నడుస్తుందీ?

అగ్ని ఎంత పవిత్రంగా వుంటుందీ?

అలాంటి సహజమైన, పవిత్రమైన ప్రేమ తను భర్తకు అందివ్వ గలుగుతుందా?

ఒకరోజు రాత్రి పరధ్యానంగా వున్న భార్యను ‘‘ఏమిటీ అలా వున్నావ్?’’ అంటూ అభిమానంగా భర్త పలకరించే సరికి శైలజ ముఖంలో అలముకున్న విషాదమేఘాలు గాలిపోసిన మబ్బుల్లా వర్షించాయి.

‘‘అరె ఏమైందీ శైలూ?’’ అతను కంగారు పడ్డాడు.

‘‘మా నాన్న నన్ను ‘గుండెల మీద కుంపటి’లా భావించి అది ఎక్కువ సేపుంటే తనను దహించి వేస్తానే భయంతో వదిలించు కున్నారు. చదువు పూర్తయ్యే వరకు పెళ్ళి చేసుకోకూడదనే నిర్ణయానికి నావాళ్ళే నన్నెక్కడ నిందిస్తారోననే భయంతో బాధతో తిలోదకాలివ్వవలసి వచ్చింది. అయితే ఇంకా వారం రోజుల్లో జరగబోయే బి.టెక్ ఎంట్రన్స్ ఎగ్జామ్‌కు సంబంధించిన హాల్ టికెట్ మా తమ్ముడివ్వాళ పట్టుకొచ్చాడు. నాకు ఎగ్జామ్ వ్రాయలనుంది. కానీ అత్తయ్యగారికి ఇష్టం లేనట్లుయింది. మీరు ఆమె మాట జవదాటరు కదా!’’

‘‘నీ ఆకాంక్ష ఆవేదన తపన అర్థమైంది శైలజా! నీలాంటి ఇంటెలిజెంట్ జీవితంవంట పాత్రలకు అంకితం కాకూడదు. డోంట్ వర్రీ మైడియర్’’ అయితే ఆ మధురమైన క్షణాలు మరెంత కాలమో జీవించ లేదు. మరొక్కసారి ఆమె పరిస్థితులకు తలవంచక తప్పలేదు.

***

అత్తగారి సణుగుళ్ళు, గొణుగుళ్ళు పట్టించుకోలేదు

ఆవిడ సూటిపోటి మాటలు వినిపించుకోలేదు తనలోకంలో తాను... ఆవారం రోజులూ శైలజ కష్టపడి ఎంట్రన్స్‌కు ప్రిపేరైంది.

‘‘శైలూ! ఇక ప్రిపేరైంది చాలు గానీ పడుకో. లేకపోతే రేపు అలసి పోయి ఎగ్జామ్ వ్రాయలేవు సుమా! ‘‘కమలాకర్ ఆ రాత్రి శైలజతో ఆ మాటలనటమూ... అత్తగారు హనుమాయమ్మకో ఆలోచన రావటమూ- దాదాపు ఒకేసారిగా జరిగిందేమో!

మరుసటి రోజు హనుమాయమ్మ మంచమే దిగలేదు. రోజంతా అమ్మా... అబ్బా’’ అంటూ ఆవిడ గొంతులోని మూలుగూ ఆగలేదు.

కాళ్ళు చేతులు నిస్సత్తువయి పోవటం చూసి పక్షవాతమని అనుమాన పడ్డారు.

డాక్టర్ వచ్చి ఇంజెక్షన్ ఇవ్వబోతే నానా గొడవ చేసింది. ఆ వాతావరణాన్నిగమనించిన కమలాకర్, ‘‘ప్లీజ్ శైలూ! నెక్స్ట్‌ఇయర్ ఎగ్జామ్ తప్పకుండా వ్రాద్దువులే! అమ్మ ఆరోగ్యం ఇట్లా ఉంటే ఎట్లా చెప్పు?’’ అభ్యర్థన పూర్వకంగా అనటంతో కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమైంది తప్ప మారు మాట్లాడలేదు.

కానీ అత్తయ్య నాటక మాడుతుందనే అనుమానం శైలజకు వచ్చింది. అయితే ఆ అనుమానం నిజమేనని రుజువవటానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు.

‘‘నేనంటే ఏమిటనుకున్నావ్?’’అంటూ హనుమాయమ్మ డాక్టర్ ఆ రోజు వెయ్యమని ఇచ్చిన టాబ్లెట్స్‌ని, క్యాప్సూల్స్‌ని - ఆ రాత్రి కూతురుతో రహస్యంగా పారేయించటంలో ఎంత జాగ్రత్త వహించినప్పటికీ శైలజ నిశిత దృష్టిని దాటిపోలేదు. ఆమె గుండె భగ్గుమంది. ఆ విషయమే భర్తకు చెప్పింది.

‘‘మా అమ్మమీద లేనిపోనివి మారి చెప్పి నా మనసు విరగ్గొట్టాలను కుంటున్నావా? ఛీ ఛీ నువ్వెందికిలా ప్రవర్తిస్తున్నావో?’’ కమలాకర్ మాటలు ఈపిల్లా ఆమె మెత్తటి గుండెను తూట్లు పొడిచాయి.

అప్పటి నుండే అలా ఇద్దరి మధ్యా రగులుకున్న చిచ్చు ముద్దు ముచ్చట్లను దూరం చేస్తూనే వచ్చింది.

భార్యను మాటలతో చేతలతో హింసించి ఆనందించటం అతని కలవాటయింది. అతని ప్రవర్తన పూర్తిగా మారి పోయింది.

అలా రెండేళ్ళు గడిచాయి.

శైలజ ఇప్పటి వరకూ మట్టి ముద్దలా బ్రతుకుతూ నెత్తిమీద బరువైన కాలాన్ని మోస్తూనే వుంది.

***

శైలజ పెరట్లో నూతిగట్టున బండెడు బట్టలు ముందేసుకొని ఉతుకుతోంది.

భర్త ప్యాంటు చేతుల్లోకి తీసుకొని సబ్బు రాస్తుంటే, ‘‘ప్యాంటుకున్న రెండు కాళ్ళను విడివిడిగా చింపేస్తే...?’’ అనే భావన కలిగి ఆమె పెదవులపై నవ్వు తెప్పించింది.

ఆ నవ్వు- విరక్తిలోంచి వచ్చింది.

ఛిద్రమైన ఆశల శకలాల్లోంచి చిందింది. భగ్నమైన సుస్వప్నపు తునకల్లోంచి తొణికింది. సరిగ్గా అపుడే ఆమె ఊహించని సంఘటన ఒకటి జరిగింది. పద్దెనిమిదేళ్ళ పెద్ద మరిది సుధాకర్ ఆమె వెనక నుంచి వచ్చి హఠాత్తుగా తన కభిముఖంగా తిప్పుకొని చెంప మీద ముద్దు పెట్టటం శైలజ అతని ఎడమ చెంప మీద కుడిచేత్తో చెళ్ళున మెరుపు వేగంతో కొట్టటం - త్రుటి కాలంలో జరిగింది.

‘‘శైలజా!’’ సుధాకర్ కంఠం ఖంగుమంది.

‘‘నువ్వొప్పుకోక పోతే నిన్నేం చేస్తానో తెలుసా’’

‘‘ఏంటెరా నువ్వు చేసేది? ఇంకొక్క మాట అన్నావంటే నాలుక చీరేస్తాను. బి కేర్‌ఫుల్ ఇడియట్. ‘‘భద్రకాళిలా మండిపడిన శైలజ దుఃఖాన్ని నిగ్రహించుకోలేక పోయింది.

నూతిగట్టునే కూలబడి భోరున విలపిస్తున్న శైలజ, హనుమాయమ్మ అంతలో అక్కడికి రావటంతో ‘‘చూశావా అత్తయ్యా! కనీసం అన్న భార్యగనే గౌరవమైనా లేకుండా సుధాకర్...!’’

‘‘చాల్చాల్లే! నేనంతా చూశాన్లే నీనంగనాచి కబుర్లూ... నువ్వూ - నువ్వేమీ ఉసిగొల్పకుండానే వాడట్లా ప్రవర్తిస్తాడా? [redacted]వా దీనికింత రాద్ధాంతం చెయ్యాలా? ఏదో వాడి చదువయ్యేదాకా...’’ ఓక్షణమాగి ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ ‘‘ఆ అవసరాలు తీర్చొచ్చు కదా?’’ అంది ‘ఆ అవసరాలు’ అన్న పదాన్ని నొక్కి పలుకుతూ.

ఏమిటీ వైపరీత్యం? ఎందుకీ నరక ప్రాయమైన జీవితం? క్షిపణి పడబోతుందని తెలిసినా అంత క్షోభ వుండదేమో!

అసలామె ఆడదేనా? అయితే సాటి స్త్రీ జీవితంతో ఇలా బొమ్మలాట ఆడుకోవాలని చూస్తుందా? అసలిది ఎక్కడైనా ఎప్పుడైనా జరిగిందా?

శైలజ చెక్కిళ్ళ మీద కన్నీళ్ళు ఎండుటాకుల మీద వాన జల్లులా రాలి పడ్తున్నాయ్.

‘‘నీ పొగరెలా అణచాలో నాకు బాగా తెలుసు. నువ్వు నాచెంప మీద దెబ్బ వేస్తే నేను నీ జీవితాన్నే దెబ్బతీస్తాను’’ నిప్పులు చిమ్ముతున్న కళ్ళతో అంటూనే లోపలకు పోతున్న కొడుకును తల్లి కూడా అనుసరించింది.

***

ఆ సంఘటన జరిగిన దగ్గర్నుండేశైలజలో ఎడ్జెస్ట్‌మెంట్ మెంటాలిటీ పోయింది. ప్రతి దానికీ ఎదురు తిరగటం మొదలు పెట్టింది.

శైలజలో చాలా మార్పొచ్చింది. అలా ఒక వారం గడిచాక ఒకరోజు ‘‘నువ్వింతగా తెగిస్తావనుకోలేదు’’ మెరుపుల్లేకుండానే అతని పిడుగుల్లాంటి మాటల ఆంతర్యమేమిటో ఆమె కర్థం కాలేదు. గాయపడ్డ గువ్వపిల్లలా కమలాకర్‌కేసి చూసింది. సుధాకర్ మీద మోజు పడ్డావని సిగ్గు శరమూ, శీలమూ లేని ఆడదానివని ఎన్నో నిందించాడు. కమలాకర్ కళ్ళల్లో ఎర్రజీరలు చోటు చేసుకున్నాయి. అతని మనసులో అనుమానపు ఇనపతెరలు బిగించ బడుతున్నాయి.

నిశ్చేష్టురాలైన శైలజ ఇక తానా ఇంట్లో జీవించలేననే అభిప్రాయాని కొచ్చింది. తను ఒంటరిగానైనా బ్రతగ్గలదు కానీ ఈ ఇంట్లో... ఈ మనుషుల మధ్య మరొక్క క్షణం కూడా ఉండలేదు.

అయినా ఇప్పటికే తన భర్తలో నెగిటివ్ థింకింగ్ క్రియేట్ చేసి తన మీద ఏ మాత్రమూ ప్రేమ లేకుండా చేశారు. తనను వెళ్ళగొట్టటానికే ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. ఇంకా ఇక్కడే మొండిగా పడి ఉంటే నీళ్ళ నలు బ్రతకనిస్తారా?

కష్టాల ఉలిలో కొట్టబడిన ఆ జీవన శిల కొత్త ఊపిరితో జాగృతమై సంపూర్ణ శిల్ప మౌతోంది.

పగిలిన విత్తనంలోంచి వచ్చిన మొలకలా ఆమె మనసులో ఏదో ఆశ చోటు చేసుకుంటోంది. అంతే ఆమె ఓ నిర్ణయానికొచ్చింది. మరుసటి రోజు ఉదయమే చేతిలో సూట్‌కేస్‌తో అందరూ చూస్తుండగానే ఆ ఇంట్లోంచి అడుగు బయట పెట్టింది.

అప్పటి వరకూ ఆమెలో ముడుచుకున్న చైతన్య మనేది కమలం అపుడే పొడుచుకు వచ్చే సూర్యకిరణ తేజస్సుసోకి ప్రఫుల్లమైంది.

గుడ్డివాని చేతిలో ఊతకర్ర అవసరా ఎంత అవసరమో ఆపదల్లో ఉన్నవాళ్ళకు గుండె ధైర్యమూ అంతే అవసరం.

ఆ ధైర్యం ఆమెలో ఉంది. అందుకే ఆమె అడుగులు పుట్టింటివైపు పడలేదు.●